

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bibliotheca Rhetorum

In quo Causae Forenses, Liber Epistolarum, Liber Fabularum, Et
Oratiunculae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

Canis, Vulpes, & Lepus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71049](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71049)

CERVUS AD FONTEM.

AD fontem Cervus sitim cum restingne-
ret, lympharum in speculo vidit effigiem
suam. Miratur ultrò capitis pulchrum
decus, & sua laudat cornua; sed flexis in pedes
oculis displicuit fero nimia crurum exilitas.
Dum queritur, & ipsos etiam inculcat Deos;
en! è propinquo venatores ingruunt, Canumque
cornuumque auditur sonus. Extemplo dare se
Cervus in pedes, & densum, quà vis adigit,
nemus ingredi. Hic per salebras perque sylva-
rum abdita, dum crura bellè explicat nullo re-
tardatus obice; implexa patulæ cornua hærent
arbore, necluntque frustra luctanti moras. Nam
quantò tendit se expedire fortius, tantò se ma-
gis implicat. Interea quaquaversum erumpunt
Canes, miseramque lacerant belluam. Tum
Cervus moriens, nã mihi meritò obtigit, quam
patior hodie, calamitas! Referre gratias pro
cruribus debueram, & ægrè capitis ornatum
pati.

EPIMYTHION.

*Quod amatur impensius, illud plerum-
que gravius officit.*

CANIS, VULPES ET LEPUS.

Dum cursu Vulpem pertinax urget Canis,
& notas ad artes frustra fugientem occu-
pat; sensit dolosa Vulpes moriendum
sibi,

Q5

sibi,

sibi, n̄ quid novarum fruere fraudum artifex.
 Ergo s̄cundum pectus concutiens, ita blande
 compellat Canem. Vicisti, fateor, quas volēs,
 p̄nas exige; Tua sum, nec, quam merui, mor-
 tem deprecor. At si monenti credis, & sanum
 consilium placet. Attende, qualem surgere in
 pr̄dam pares. Canis palato Vulpes ut sapiat
 hoc tu ferculo exsatis famem? Ah! parce:
 saltem si pinguis ut quondam forem. Sed cru-
 djore si nescis è morbo r̄cens, vix artus traho
 languidos, vix pellis h̄eret ossibus. Te pr̄da
 melior pascet hic Lepus; viden' ut Serpillo fa-
 tus ac Thymo dapes tibi delicatas apparat! di-
 gnus ille, si quis est, Cane generoso cibus.
 Verum moras omnes amputa; dum plaudit sibi
 & huc & illuc ludibundus salit, irrumpe in ho-
 stem citius, & incautum occupa. Bene est, re-
 ponit Canis, consilium sequar. Tu latis frue-
 ris & meā indulgentiā. Mox citatis fertur in
 Leporem passibus: sed ille cavo conditus eluit
 Canem: Qui sibi utramque surripi pr̄dam de-
 lens, has erupisse fertur in voces; cave, dolosa
 Vulpes, ne mihi rursus incidas: scabiosa vel si
 fueris, non effigies tamen. Prudenter ille sensit,
 sed serò nimis.

AQUILA ET CORNICULA.

Rostro ferebat Aquila surreptum Ostreum.
 Sed squama pr̄dam durior cum tege-
 ret, avidam explere frustra tentabat fr-
 mem. Volucri inquietæ fortè Cornicula adfuit,
 quæ delicatæ pariter appetens dapis Aquilam sic
 allocuta dicitur. Amica, video, qui te sollicitus
 labor